

laborē qui apprehēdit nos: quō descēde-
rint p̄res n̄ri in egyptum. ⁊ habitaueri-
mus ibi multo tpe: afflixeritq; nos egypti-
ptij ⁊ p̄res n̄ros. ⁊ quō clamauerimus ad
d̄n̄m ⁊ exaudierit nos: miseritq; angelū
q̄ eduxerit nos de egypto. Ecce in vrbē
cades q̄ est in extremis finib; tuis positi:
obsecram⁹ vt nob; transire liceat p̄ terrā
tuā. Nō ibimus p̄ agros nec p̄ vineas:
nō bibem⁹ aq̄s de puteis tuis. s̄ q̄diem
via publica nec ad dexteraz; nec ad sini-
strā declinātes donec transeam⁹ termi-
nos tuos. Cui m̄dit edom: Nō trāsibis
p̄ me. Alioqn̄ armat⁹ occurrā tibi. Vi-
xerūtq; filij isrl̄. Per tritā q̄diemur viā
et si biberimus aquas tuas nos ⁊ pecora
n̄ra: dabim⁹ qd̄ iustū ē. Nulla erit in p̄-
cio difficultas: t̄m̄ velocit̄ transeamus.
At ille m̄dit: Nō transibiq;. Statimq;
egressus ē obui⁹ cū infinita multitudine
et m̄su forti: nec voluit acquiescē de p̄cāti
vt cōcederet trāsitu p̄ fines suos. Quā-
obrem diuertit ab eo isrl̄. Cūq; castra
mouissent d̄ cades. venerūt in mōtē hor
q̄ est in finib; terrē edom: vbi locutus est
d̄ns ad moysen dicēs: Pergat inquit
aaron ad p̄pos suos. Non enī intrabit
terrā quā dedi filijs isrl̄: eo q̄ incredulus
fuerit ozi meo ad aquas cōtradictionis
Tolle aaron ⁊ filiū ei⁹ cū eo. ⁊ duces eos
in montē hor: Cūq; nudaueris p̄res ve-
ste sua. indues ea eleazarū filiū ei⁹. et aa-
ron colliget ⁊ moriet̄ ibi. Fecit moyses
vt p̄cepit d̄ns. ⁊ ascenderūt in montem
hor: corā oī multitudine. Cūq; aarō spo-
liasset vestib; suis: induit eis eleazarū fi-
liū eius. Illo mortuo ī montis sup̄cilio
descēdit cū eleazarō. Dis aut̄ multitudo
videns occubuisse aaron. fletit super eo
triginta dieb; p̄ cūctas familias suas.

Quod cū audisset cha-
nane⁹ rex arad qui habitabat
ad meridiē venisse. s̄ isrl̄ per ex-
ploratorū viā: pugnavit p̄ illuz; ⁊ victor
existens. duxit ex eo p̄dā. At isrl̄ voto se
d̄no obligans. ait: Si tradideris pplm̄
isrl̄ in manu mea: delebo vrbes eius. Et

audivitq; d̄ns p̄ces isrl̄. ⁊ tradidit cha-
naneū: quē ille interfecit subuersis vbi-
bus eius. ⁊ vocavit nomē loci illius hor
ma. i. anathema. Profecti sūt aut̄ d̄ mō
te hor p̄ viam q̄ ducit ad mare rubrū vt
circūirēt terrā edom. Et tedere cepit po-
pulus itineris ac laboris: locutusq; cōtra
d̄n̄m ⁊ moysen. ait: Cur eduxisti nos de
egypto: vt morerem̄ in solitudine? Deest
panis. nō sūt aquę: aīa n̄ra iam nause-
at sup̄ cibo isto leuissimo. Quāobrem mi-
sit d̄ns in pplm̄ ignitos serpentes: ad q̄rū
plagas ⁊ mortes plurimoz;. venerūt ad
moysen atq; dixerūt: Peccauim⁹: q̄ lo-
cuti sum⁹ p̄ d̄n̄m ⁊ te. Ora vt tollet a no-
bis serpētes. Orauit moyses p̄ pplō. Et
locut⁹ est d̄ns ad eū: Fac serpentē eneū
et pone eū p̄ signo. Qui percussus aspe-
rit euz; viuet. Fecit q̄ moyses serpentem
eneū. ⁊ posuit eū p̄ signo. Quē cū percussus
aspicerēt. sanabāt. Profectiq; filij isrl̄
castrametati sunt in oboth. Vñ egressi
fixere tentoria ī iearabim ī solitudine q̄
respicit moab p̄ orientālē plagaz;. ⁊ inde
mouentes venerūt ad torrentem careth
Quē relinquētes castrametati sūt p̄tra
arnon q̄ est ī deserto. ⁊ p̄minet in finib;
ammorzi. Si quidem arnon terminus
est moab: diuidēs moabitas ⁊ amorre-
os. Vñ dicit̄ in libro bellorū d̄ni. Si-
cut fecit in mari rubro: sic faciet in torren-
tib; arnon. Scopuli torrentiū inclinātī
sūt vt resq̄scerent in arnon ⁊ recūterent
ī finib; moabitarū. Et eo loco apparuit
puteus: sup̄ q̄ locut⁹ ē d̄ns ad moysen:
Cōgrega pplm̄. ⁊ dabo ei aquā. Tūc ce-
cinit isrl̄ carnē istud: Ascendat puteus.
cōcinebāt: p̄ntē quē foderūt p̄ncipes et
parauerunt duces multitudinis in da-
toze legis ⁊ in baculis suis. Profectiq;
sūt de solitudine mathana. De matha-
na ī nabathel. De nabathel ī bamoth
Bamoth vallis est in regione moab in
vertice p̄balsa. qd̄ respiciat contra deser-
tū. Misit aut̄ isrl̄ n̄cios ad seon regem
amorreoz; dicēs: Obsecro vt trāsire in li-
ceat p̄ terrā tuā. Nō declinabim⁹ ī agros

eu. 10. b. et 23. 5.